

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

บวชมาเพื่อมรรคเพื่อผล

ก่อนจึงหัน

พระณรมีจำนวนมากเท่าไร พระผู้ทรงศีลทรงธรรมผู้มุ่งต่อมรรคผลนิพพาน และผู้ทรงไว้ซึ่งมรรคผลนิพพาน เป็นพระที่เป็นลัทธิมกแก่ชาติไทยของเรามากนะ บ้านเมืองใดสถานที่ใดตามธรรมดาของชาวพุทธเรา ปลุกบ้านสร้างเรือนที่ไหน ต้องไปสร้างวัดสร้างวาพร้อมเพื่อเป็นขวัญใจหรือเป็นที่อบอุ้มแก่ประชาชน พระเรามีจำนวนมากเท่าไรขอให้เป็นผู้ทรงสมบัติอันเลิศเลอ ศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติ เป็นสมบัติที่เลิศเลอ ซึ่งควรอย่างยิ่งสำหรับพระณรมผู้ปฏิบัติ จะเป็นผู้ครองในสมบัติเหล่านี้ได้ยิ่งกว่าผู้อื่นใด

เพราะท่านเหล่านี้เป็นผู้มีหน้าที่การงานเบาบาง บวชมาเพื่อมรรคเพื่อผล ควรจะได้มรรคได้ผลติดเนื้อติดตัวไป อย่าได้ตั้งแต่พวกมูตรพวกคุณพวกกุศลาบรรดาศักดิ์ เป็นบ่ากันอยู่ทุกวันนี้ ดูไม่ได้นะ พระเราไปเป็นบ้ายศบ่าลาภสรรเสริญเยินยอ ผิดจากหลักธรรม ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าธรรม ยศไหนๆ ก็มาเถอะ เขาตั้งขึ้นมาหรือมีท่านผู้ตั้งขึ้นมาด้วยเจตนาอนุโมทนาส่งเสริมนั้นไม่ผิดธรรมไม่เป็นไร ใ้อเป็นบ่าหยาศหาลาภ นั้นชี้พระเรานี้ละ มันหยาบโลนที่สุดนะพระเรา

บวชเข้ามาแล้วแทนที่จะหามรรคหาผลสรวรรคนิพพานมันไม่ไป หยาศหาลาภหามูตรหาคุณเข้ามาประดับตน เอายศเอาลาภนั้นนะมูตรคุณ เมื่อเทียบกัับธรรมแล้วเท่ากับมูตรคุณ สำหรับพระไม่ควรกันเลยที่จะต้องแสวงหาด้วยตนเอง หากมีผู้หนึ่งผู้ใดหรือท่านผู้ที่มาอนุโมทนาส่งเสริมมาตั้งยศให้ อย่างนั้นไม่เป็นไรไม่ขัดข้อง แต่ตัวเองไปเสาะแสวงหาเองนี้เลวมากนะ ปัจจุบันนี้พระเรารู้สึกจะเป็นพระเลวมากขึ้นทุกวันๆ บวชเข้ามาแทนที่จะหามรรคหาผล หาศีลหาสมาธิหาปัญญาวิชาวิมุตติไม่ยอมหา หาแต่มูตรแต่คุณเต็มบ้านเต็มเมือง ไปที่ไหนได้ยศได้ลาภแล้วเป็นบ่าสดๆ ร้อนๆ เลย พระเราเป็นบ้ายศบ่าลาภนี้แหม น่าอิดหนาระอาใจเหลือเกิน

สอนเขาให้ละ แล้วเราเป็นคนหากอบโกยเอา มันเข้ากันได้ไหมละ สอนญาติโยมเขาให้ละให้ถอนสิ่งที่ไม่เหมาะกับตัวเอง ใ้อเรานี้เหมาะสมหมด อะไรเหมาะสมๆ นี้ก็พอดีกันกับที่เราพูดตะกั๊นนี้ รถเขาบรรทุกมะขามป้อมกับสมอมาวัดป่าบ้านตาดนี้ ดูลักษณะท่าทางเข้ามาก็ น่าดู เราก็ดูแบบเซ่อๆ ซ่าๆ มา เข้ากันได้สนิทนะ เขาก็จอดรถก็กั๊กทีเดียว มะขามป้อมสมอนี้จะให้เอาลงที่ไหน เราก็บอกว่า นุ่นโรงปอบนุ่น เรว่า

งั้น โรงปอบที่ไหน เขาก็มองดูหน้าเรา นุ่นโรงปอบอยู่นั้น พอว่าอย่างนั้นแล้วเราก็เดินไป เขามองตามหลังเราก็เฉย โนนเวลาจังหวะมันเข้ากันบีบได้เลยไม่ยากอะไร

นี่เรื่องบายศบ้าลากก็เป็นแบบเดียวกัน โส้ นำทุเรศนะ มันเป็นอะไรพระเราที่ คุณธรรมอะไรจะเลิศยิ่งกว่าในโลกนี้ไม่มี คุณธรรมหรือธรรมเลิศเลอ ขอให้ศีลธรรมประจำใจ เป็นผู้ครองไว้ซึ่งศีลอันสมบูรณ์แบบ ชุ่มเย็นตัวเอง สมาธิ ความสงบมั่นคงของใจ ปัญญาความเฉลียวฉลาดรอบคอบ ชำระซักฟอกกิเลสออกจากใจจนกระทั่งถึงวิมุตติพระนิพพาน ผู้นี้เป็นผู้สง่างามสุดยอดแล้ว เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมกราบไหว้บูชาทั้งนั้น นี่ท่านผู้มีธรรมอันเลิศ มีสมบัติอันเลิศครองตน สมกับตนเป็นนักบวช เอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นเครื่องประดับเหมาะสมกันอย่างยิ่ง

เสาะแสวงหาบุตรหาคุณพวกยศพวกลาก พวกระรเสริญเยินยอมาประดับ พระก็เลยกลายเป็นมูตรเป็นคูไป หาความงามไม่ได้ หาความเป็นสิริมงคลไม่ได้ ถ้าท่านทั้งหลายต้องการเป็นสิริมงคลแล้วขอให้เป็นผู้มี สติ ปัญญา ศรัทธา ความ پاکเพียรรักษาให้ดี ศีลสมบัติอย่าให้ต่างพร้อยขาดทะเล สุมาธิสมบัติ อบรมทางด้านจิตตภาวนา รักษาใจให้ดี ที่มันตัวอกแวกคลอนแคลนคือใจนั้นแหละ รักษาให้ดีด้วยสติด้วยปัญญา ไม่ให้มันคิดไปทางโลกทางสงสารเรื่องพื้นเรื่องไฟ ให้คิดแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมเต็มหัวใจๆ ทุกวันๆ ธรรมล้นหัวใจนี้สุขบรมสุข ตอบรับกันทันที ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ

จวนจะตายเท่าไรยังเป็นความวิตกวิจารณ์กับบรรดาพระลูกพระหลาน ตลอดประชาชน ใครจะว่าหลงตาบวเป็นบ้าก็ตาม เราไม่ได้เป็นบ้า ธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงประกาศกัวงานโลกมาได้เท่าไรไปแล้ว ธรรมที่เป็นของเลิศเลอ ขึ้นโสดา สกิทาคา อนาคา อรหัตบุคคล ผู้ครองธรรมเหล่านี้เต็มหัวใจแล้วเป็นผู้สง่างามมากที่สุด เป็นธรรมที่เลิศเลอที่สุด ที่เรานำมาสอนโลกเราเอาธรรมเหล่านี้มาสอน ธรรมเหล่านี้ไม่ได้บังบางในหัวใจหลงตาบว พุดให้ชัดเจน

ใครจะว่าโง่ว่าอวด ว่าอะไรให้ว่าไปปากอมซี่ ปากเราปากอมธรรม เราปฏิบัติแทบล้มแทบตายตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ตะเกียกตะกายมา ก็ค่อยได้เป็นลำดับลำดับๆ จนกระทั่งถึงที่เป็นที่พอใจ พอแล้วที่นี้ทุกอย่าง การเสาะแสวงหาเรียกว่า วุสิต์ พุทธมจรรย์ กตัม กรณียัม พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว งานที่ควรทำได้ทำเรียบร้อยแล้ว พรหมจรรย์คืออะไร งานที่สูงส่ง ได้แก่งานถอดถอนกิเลส นำธรรมเข้ามาครองใจ ได้แก่ วิสุทธิธรรม ท่านเรียกว่า วุสิต์ พุทธมจรรย์ งานวิสุทธิธรรมเข้าสู่หัวใจแล้ว เป็นงานที่สำเร็จเสร็จสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรกังวลต้องทำต่อไปอีก นั่นท่านว่าเสร็จกิจในพุทธศาสนาสำหรับผู้บำเพ็ญธรรม เฉพาะอย่างยิ่งคือนักบวชเรา ให้ได้อันนี้มาครองหัวใจ

ธรรมเหล่านี้ครีล้าสมัยไปไหน มีแต่กิเลสเหี้ยมบ้าทำลายไม่ให้ธรรมเหล่านี้โผล่ขึ้นมาเท่านั้น ใครเป็นผู้รื้อฟื้นธรรมเหล่านี้ขึ้นมา ถ้าไม่ใช่นักบวชนักปฏิบัติเราแล้วหาผู้ที่จะรื้อฟื้นได้ยากนะ เพราะอันนี้ต้องหาโอกาสอันดี คือนักบวชเป็นผู้มีโอกาสโดยสมบูรณ์แล้ว เอา ชำระลงไป ธรรมพระพุทธเจ้าจะล้าสมัยหรือ มันทันสมัยตั้งแต่กิเลสอย่างเดียวนั้นหรือ ธรรมนี้ครีไปหมดแล้ว เอ้าฟื้นขึ้นมาๆ ธรรมเหล่านี้ ถ้างัดได้ครองในหัวใจแล้วจำไปเลยที่เดียว นี่พูดด้วยความอาจหาญชาญชัย เราไม่สะทกสะท้านอะไรเลย สามแดนโลกธาตุนี้เป็นแดนแห่งสมมุติทั้งหมด หัวใจดวงนี้เป็นวิมุตติแล้ว ได้สำเร็จตามความมุ่งหมาย

วุฒิตี พุทธมจริยิ เราครองมาเป็นเวลา ๕๖ ปีแล้ว เรานำธรรมเหล่านี้มาสอนโลก เราปฏิบัติธรรมนี้เป็นมงคลแก่หัวใจเรา ภาคภูมิใจ เกิดมาไม่คิดไม่คาดไม่ฝันว่าจะได้ครองธรรมประเภทนี้ ก็ได้ปรากฏขึ้นแล้วในหัวใจ จึงเอาธรรมประเภทนี้ไปสั่งสอนท่านทั้งหลาย แล้วกลับเป็นอัมมงคลแล้วหรือ ให้เป็นมงคลอย่างยิ่งตั้งแต่กิเลสเหล่านั้น ธรรมที่สอนเวลานี้ไม่มีคุณค่าอะไรเลยหรือ ถ้าธรรมเหล่านี้ไม่มีคุณค่าพระพุทธเจ้าก็หมด ไม่มีศาสนาครองหัวใจ จะมีตั้งแต่บุตรแต่คุณเต็มหัวใจ ความโลภเต็มหัวใจ ความโกรธเต็มหัวใจ ราคะตัณหาซึ่งล้วนแล้วแต่บุตรแต่คุณเต็มหัวใจกันเท่านั้นเอง แล้วสิ่งเหล่านี้แสดงอะไรขึ้นมา มีแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้โลก เพราะความติดติดกับสิ่งเหล่านี้แล ขอให้ท่านทั้งหลายจำเอานะ

ศาสนานี้เลิศเลอมาเท่าไรแล้ว ทำไมจึงไม่มีใครรื้อฟื้นขึ้นมา กิเลสมันเลิศเลออะไร ทำไมจึงต่างคนต่างเสาะแสวงหา ต่างติดต่างดันกันไม่รู้จักเป็นจักตาย ยศก็ได้สักเท่าไร มีแต่ลมแต่แล้งทั้งนั้น ไอ้อศๆ แะดๆ อะไรนั่น ไม่ได้เหมือนธรรม ธรรมนี้จำอยู่ในหัวใจตลอดเวลา อกาลิโก นั่นละธรรมสมบัติ ขอให้ได้ครอง ศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติได้แก่นิพพานสมบัติ ให้ครองในหัวใจเถอะไปที่ไหนสว่างจำสง่างามไปหมดเลย

เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมเขาดาดิหุดิกราบไหว้ พวกตาบอดหูหนวกคือมนุษย์เรา เหี้ยมบ้าทำลายไปด้วยความไม่เอาไหนในการปฏิบัติธรรม แต่เทวบุตรเทวดาเขากราบไหว้บูชาท่านผู้ครองธรรมอันเลิศเลอเหล่านี้ ธรรมเหล่านี้ทำทนายอยู่ที่หัวใจเรา ด้วยภาคปฏิบัติมีจิตตภาวนาเป็นต้น การทำบุญให้ทานล้วนแล้วตั้งแต่เป็นเครื่องส่งเสริมจิตใจของเราให้สง่างามทั้งนั้น ให้พากันอุตสาหะพยายามนะ อย่าเห็นแก่ได้แก่กิน แก่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ให้เห็นแก่อรรดแก่ธรรม ธรรมเข้าสู่ใจแล้วสบายๆ

สมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขาเนื้อยาเอามาแข่งธรรมในหัวใจ มีเพียงธรรมในหัวใจเท่านั้นลบไปหมดเลย ความทุกข์ร้อนที่เคยเป็นมาลบหมด ไม่มีเงินสักสตางค์ก็

สบาย นี่ละธรรมเข้าสู่ใจแล้วสบายทั้งนั้น ตายก็หายห่วง สมบัติภายนอกเต็มไปด้วย ความห่วงนะ เราไม่ได้ตำหนิสมบัติภายนอก นั้นให้รู้ว่าเป็นสมบัติภายนอกที่เราอาศัย เวลาชีวิตอยู่ สมบัติภายในคือบุญคือกุศลนี้จะติดแนบไปทั้งเป็นทั้งตายภพใด ๆ ก็ตาม เพราะอำนาจแห่งบุญแห่งกุศลนี้จะ ให้พากันสร้างนะ อย่าเห็นแก่โลก กิเลสนี้หลอกโลก ต้มตุ๋นโลกให้ลุ่มจมมานานแสนนานแล้ว แล้วคราวนี้มันจะวิเศษวิโสมาจากไหนอีก มัน ก็ตัวต้มตุ๋นโลกนั้นแหละ ธรรมวิเศษวิโสมาขนาดไหนแล้วให้พากันนำไปพิจารณา

เวลาจะหลับจะนอนอย่าลืมพุทโธ ธัมโม หรือสังโฆบทใดก็ได้ ทำจิตใจให้สงบ จากความติดดินทั้งวันทั้งคืนนี้บ้าง ตื่นนอนขึ้นมาติดแล้วจิต ความคิดความปรุงเต็ม หัวใจจนกระทั่งหลับ เอาความหลับระงับความคิดปรุงของใจ ถ้าหลับไม่ได้ตายเลย คนเรา เพราะคนคิดมากจนนอนไม่หลับก็มี สุดท้ายก็เป็นบ้าไปเลย เพราะฉะนั้นให้เอา ธรรมไประงับดับความคิดความปรุงเหล่านี้ ให้ค่อยสงบตัวลงบ้างด้วยจิตตภาวนา จิตตภาวนาเป็นของเลิศเลอ เรานำธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้ออกมาจากภาวนา พระพุทธเจ้าออกจากภาวนา สาวกทั้งหลายออกจากภาวนา หลวงตาบัวนำธรรมที่ มาสอนนี้ด้วยว่าออกจากภาวนาผิดไปไหน เราพูดอย่างนี้จะ

มันสลดสังเวชนะมองดู มองไปที่ไหนมันดูไม่ได้นะ กิเลสดูกิเลสดูไม่ออก ธรรม ดูกิเลสดูง่ายนิดเดียว แพล็บ รู้แล้ว ๆ ยังจะมาเห็นเป็นของไม่แปลกประหลาดอยู่หรือ ธรรม แปลกประหลาดตั้งแต่กิเลสนั้นแหละ ให้พากันคิดนะพี่น้องทั้งหลาย โอ๊ย เราสลด สังเวช ศาสนาพระพุทธเจ้าเลิศเลอมาสักเท่าไร เฉพาะองค์ปัจจุบันนี้ ๒๕๐๐ กว่าปี นี้แล้วเลิศเลอขนาดไหน ถูกฝังอยู่ที่ใต้ดิน กิเลสเหยียบย่ำทำลายกันไปมาอยู่นั้นไม่ปรากฏ ในจิตใจเลยนี่ซิ ใจวุ่นวายมาตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งบัดนี้หาความสงบที่ไหนได้ ไม่มี ถ้า ไม่เอาจิตตภาวนาเข้าไปใส่ พอจิตตภาวนาเข้าไปปั๊บเป็นน้ำดับไฟ จิตใจจะวุ่นวายขนาด ไหนสงบลง ๆ ที่นี้จำขึ้นมาด้วยความสง่างาม ความอัศจรรย์เลิศเลอขึ้นที่ใจนะ เราอย่า ไปเห็นของเลิศเลอที่ไหนนอกเหนือไปจากใจที่อบรมด้วยธรรมให้ดินนั้นเถอะ เอาละให้ พร

หลังจ้งหัน

(ราชภุมรินทร์ ๗ บ้านห้วยข่อย ๖.ต.ศิลา อ.หล่มเก่า จ.เพชรบูรณ์ ขอถวายพื้นที่ ป่าบริเวณห้วยภูผา เป็นป่าดงดิบผสมป่าเบญจพรรณ เนื้อที่ประมาณ ๒,๓๐๐ ไร่ แต่ หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เพื่อเป็นสำนักสงฆ์และเพื่ออนุรักษ์ไว้เป็นป่าต้นน้ำ) เวลาเราว่างเราจะไปดู เป็นอันว่ารับไว้แล้ว

คณะศรัทธาชาวเพชรบูรณ์ ขอน้อมถวายปัจจัยสมทบศูนย์ดวงตาเป็นเงินสด ๔๗๔,๘๑๐ บาท เช็ค ๑๖๙,๐๐๐ บาท รวมยอด ๖๔๓,๘๑๐ บาท ในนามอาจารย์

จิรวัดน์เป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายมาทำบุญให้ท่านนี้ เราขออนุโมทนาสาธุพร้อมกัน
เอ้า สาธุ (สาธุ)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz